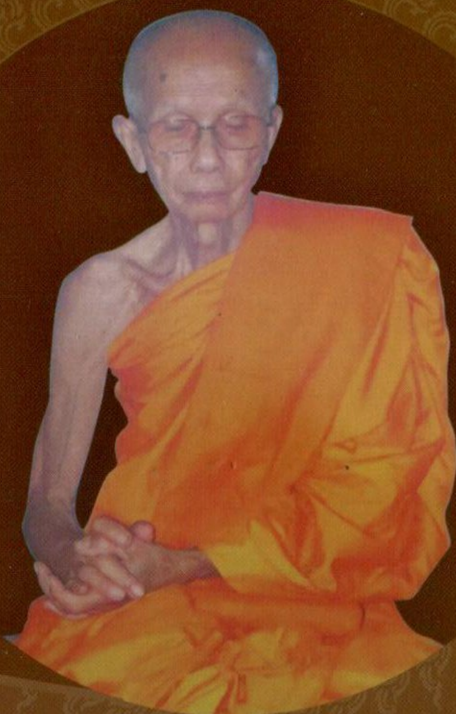

ที่ระลึกในงานพระราชทานเพลิงศพ

พระครูนนทกิจจาภรณ์

(หลวงพ่อแส อินฺทจกฺโก อดีตเจ้าอาวาสวัดบางพูดใน)

ทำวัตรเช้า - เย็น

แปล

ตราตั้งพระอุปัชฌาย์

ให้เจ้าอธิการ

๒๕๔๐

สยามินทราธิราช

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

ประวัติวัดบางพูดใน

วัดบางพูดในสร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ ๓ เมื่อปี พ.ศ. ๒๓๖๙ ไม่ปรากฏหลักฐานว่าใครเป็นผู้สร้างการขนานนาม วัดนี้ก็ขนาดตามท้องที่ตั้งวัด คือ คลองบางพูด

วัดบางพูดในปัจจุบันตั้งอยู่เลขที่ ๑๑๖ ถนนสุขาประชาสรรค์ ๒ หมู่ที่ ๑ ตำบลปากเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย มีที่ดินตั้งวัดเนื้อที่ ๒๒ ไร่ มีอาณาเขตทิศเหนือยาว ๑๘๒ วา ทิศใต้ยาว ๑๗๐ วา ทิศตะวันออกยาว ๔๘ วา ทิศตะวันตกยาว ๕๒ วา ที่ธรณีสงฆ์จำนวน ๒ แปลง เนื้อที่ ๑๗ ไร่ พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบลุ่ม มีคลองบางพูดตัดผ่านวัด มีถนนสาธารณะ (สุขาประชาสรรค์ ๒) เป็นทางคมนาคมสะดวกเชื่อมกับถนนใหญ่ (แจ้งวัฒนะ) ในตลาดปากเกร็ด

ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะต่างๆ ดังนี้ อุโบสถสร้าง ๑๔.๕ เมตร ยาว ๓๒.๕ เมตร สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๓๖๙ ลักษณะทรงไทยสูงก่อด้วยอิฐมอญ กุฏิสงฆ์จำนวน ๑๙ หลัง เป็นอาคารไม้ทรงไทย และคอนกรีตเสริมเหล็ก ๒ ชั้น หอสวดมนต์ วิหาร ศาลาบำเพ็ญกุศลฌาปนสถาน (เมรุ) หอระฆัง มณฑป ๒ หลัง หอพิพิธภัณฑ์ ศาลาตั้งศพ ๒ หลัง ศาลาการเปรียญ ๒ หลัง ศาลาน้ำ ๓ หลัง นอกจากนี้ยังมีพระประธานในอุโบสถเป็นประพุทธรูปปางมารวิชัย หน้าตักกว้าง ๑.๔๐ เมตร ท่านพระครูนนทศีลวัตรเป็นผู้สร้างขึ้นใหม่เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๔ และมีพระพุทธรูปปางต่างๆ จำนวน ๕๐ องค์ ประดิษฐานอยู่ที่หอสวดมนต์ ศาลาการเปรียญ หอพิพิธภัณฑ์และมณฑปสำหรับประดิษฐานพระพุทธบาทจำลอง ส่วนหอพิพิธภัณฑ์นั้นเป็นที่เก็บศาสนวัตถุของวัด และเป็นที่ประดิษฐานรูปเหมือนของพระครูนนทศีลวัตร (หลวงพ่อเป้า) อดีตเจ้าอาวาสผู้พัฒนาวัดให้เจริญรุ่งเรืองมาจนบัดนี้

วัดบางพูดในได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อปี พ.ศ. ๒๓๖๙ เขตวิสุงคามสีมา กว้าง ๑๒.๔๙ เมตร ยาง ๒๒.๕๐ ได้ผูกพัทธสีมาเมื่อ พ.ศ. ๒๓๗๐

ทางวัดบางพูดในได้ทำการเปิดสอนพระปริยัติธรรมมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๗ และยังได้จัดตั้งโรงเรียนประชาบาลขึ้นภายในเขตวัด ตั้งหน่วยอบรมประชาชน (อ.ป.ต.) และยังได้เปิดให้ใช้บริเวณวัดเป็นการเฉพาะกิจ เช่น จัดเป็นหน่วยเลือกตั้ง ส.ท., ส.จ., ส.ส., หน่วยคัดเลือกการเกณฑ์ทหาร ตามนโยบายของรัฐบาล สร้างถังเก็บน้ำและบ่อเก็บน้ำไว้ใช้ในหน้าแล้ง โดยการก่อเป็นถังสูงด้วยคอนเกรีต และบ่อน้ำเทพื้นด้วยคอนกรีต เพื่อบริการสาธารณชน

ประวัติอดีตเจ้าอาวาสที่ปกครองวัดบางพูดในเท่าที่สืบทราบได้

๑ พระอธิการเริ่ม

๒ พระอธิการปุ่น ธมฺมฉนฺโท พ.ศ. ๒๔๗๗ – ๒๔๗๙

๓ พระครูนนทศิลวัตร (เป้า ทีปโถ) พ.ศ. ๒๔๗๙-๒๕๒๓

๔ พระครูนนทกิจจาภรณ์ (แส อินฺทจกฺโก) พ.ศ. ๒๕๒๔-๒๕๕๗

๕ พระปลัดประสิทธิ์ เขมรโต ก.ค. ๕๗ – พ.ย. ๕๗

๖ พระอธิการเจต อินฺทวีโร ธ.ค. ๕๗ จนถึงปัจจุบัน

ประวัติพระครูนนทกิจจาภรณ์
(หลวงพ่อแส อินฺทจกฺโก)

สถานะเดิม

ชื่อนายแส นามสกุล หิ่มสาใจ เกิดวันอาทิตย์ที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๑ ปีมะโรง บิดานายเผือก หิ่มสาใจ มารดา นางภา หิ่มสาใจ เกิดที่กรุงเทพฯ การศึกษาจบชั้นประถม ๔ อาชีพทำสวน

อุปสมบท

ชื่อพระแส ฉายา อินฺทจกฺโก อุปสมบทเมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๒ ณ วัดบางพูดใน ต.ปากเกร็ด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี

พระครูนนทศีลวัตร เจ้าอาวาสวัดบางพูดใน พระอุปัชฌาย์

พระอาจารย์ตรี สุมโน รักษาการวัดเกาะพญาเจ่ง พระกรรมวาจาจารย์

พระอธิการเสิ่ง โกมโล เจ้าอาวาสวัดกู้ พระอนุสาวนาจารย์

พ.ศ. ๒๔๙๒ สอบได้นักธรรมชั้นตรี

พ.ศ. ๒๔๙๓ สอบได้นักธรรมชั้นโท

พ.ศ. ๒๔๙๕ สอบได้นักธรรมชั้นเอก

(พ.ศ. ๒๔๙๔ ไม่ได้สอบนักธรรมเอกเนื่องจากอาพาท)

ตำแหน่งทางคณะสงฆ์

วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๔ ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดบางพูดใน

วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๑ ได้รับตำแหน่งพระอุปัชฌาย์

วันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้เป็นพระครูสัญญาชั้นโท ที่พระครู-นนทกิจจาภรณ์

มรณภาพด้วยเลือดคลั่งในสมอง เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ รวมสิริอายุได้ ๘๖ ปี พรรษา ๖๕

สารบัญ

ทำวัตรเช้า แปล

ทำวัตรเย็น แปล

ทำวัตรเช้า พุทธาภิถุติ

หันทะ มะยัง พุธธาภิถุติง กะโรมะ เส

โยโส ตะถาคะโต

พระตถาคตเจ้านั้น, พระองค์ใด

อะระหัง

เป็นผู้ไกลจากกิเลส

สัมมาสัมพุทโธ

เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

วิชชาจะระณะสัมปันโน

เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ

สุคะโต

เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี

โลกะวิทู

เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง

อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ

เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้อย่าง ไม่มีใครยิ่งกว่า

สัตถา เทวะมะนุสสานัง

เป็นครูผู้สอนของเทวดา และมนุษย์ทั้งหลาย

พุทโธ

เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ด้วยธรรม

ภะคะวา

เป็นผู้มีความจำเริญจำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์

โย อิมัง โลกัง สะเทวะกัง สะมาระกัง สะพรัหมะกัง, สัสสะมะณะพรหมะณิง ปะชัง สะเทวะมะนุสสัง สะยังอะภิญญา สัจฉิกัตวา ปะเวเทสิ

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ได้ทรงทำความดังทุกข์ให้แจ้งด้วยพระปัญญาอันยิ่งเองแล้ว, ทรงสอนโลกนี้พร้อมทั้งเทวดา มาร พรหม, และหมู่สัตว์พร้อมทั้งสมณพราหมณ์, พร้อมทั้งเทวดา และมนุษย์ให้รู้ตาม

โย ธัมมัง เทเสสิ

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ทรงแสดงธรรมแล้ว

อาทิกัลยาณัง

ไพเราะในเบื้องต้น

มัชเฌกัลยาณัง

ไพเราะในท่ามกลาง

ปะริโยสานะกัลยาณัง

ไพเราะในที่สุด

สาตถัง สะพยัญชะนัง เกวะละปะริปุณณัง ปะริสุทธัง พรัหมะจะริยัง ปะกาเสสิ

ทรงประกาศพรหมจรรย์, คือแบบแห่งการปฏิบัติอันประเสริฐบริสุทธิ์บริบูรณ์สิ้นเชิง, พร้อมทั้งอรรถะ (คำอธิบาย) พร้อมทั้ง พยัญชนะ (หัวข้อ)

ตะมะหัง ภะคะวันตัง อะภิปูชะยามิ

ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่งเฉพาะพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น

ตะมะหัง ภะคะวันตัง สิระสา นะมามิ

ข้าพเจ้านอบน้อมพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ นั้นด้วยเศียรเกล้า

(กราบระลึกพระพุทธคุณ)

ธัมมาภิถุติ
หันทะ มะยัง ธัมมาภิถุติง กะโรมะ เส

โยโส สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม
พระธรรมนั้นใด เป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสไว้ดีแล้ว
สันทิฏฐิโก
เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติพึงเห็นได้ด้วยตนเอง
อะกาลิโก
เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้และให้ผลได้ไม่จำกัดกาล
เอหิปัสสิโก
เป็นสิ่งที่ควรกล่าวกะผู้อื่นว่าท่านจงมาดูเถิด
โอปะนะยิโก
เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว
ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ
เป็นสิ่งที่ผู้รู้ก็รู้ได้เฉพาะตน
ตะมะหัง ธัมมัง อะภิปูชะยามิ
ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่งเฉพาะพระธรรมนั้น
ตะมะหัง ธัมมัง สิระสา นะมามิ
ข้าพเจ้านอบน้อมพระธรรมนั้นด้วยเศียรเกล้า
(กราบระลึกพระธรรมคุณ)

สังฆาภิถุติ

หันทะ มะยัง สังฆาภิถุติง กะโรมะ เส

โย โส สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น หมู่ใด, ปฏิบัติดีแล้ว

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด, ปฏิบัติตรงแล้ว

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด,
ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว

สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด, ปฏิบัติสมควรแล้ว

ยะทิทัง

ได้แก่บุคคลเหล่านี้คือ

จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา

คู่แห่งบุรุษสี่คู่, นับเรียงตัวบุรุษได้แปดบุรุษ[๑]

เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

นั่นแหละสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า

อาหุเนยโย

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา

---

[๑] สี่คู่คือ โสดาปัตติมรรค–โสดาปัตติผล, สกิทาคามิมรรค–สกิทาคามิผล, อนาคามิมรรค–อนาคามิผล, อรหัตตมรรค–อรหัตตผล

ปาหุเนยโย

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ

ทักขิเณยโย

เป็นผู้ควรรับทักษะณาทาน

อัญชะลิกะระณีโย

เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี

อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสะ

เป็นเนื้อนาบุญของโลก,ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า

ตะมะหัง สังฆัง อะภิปูชะยามิ

ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่งเฉพาะพระสงฆ์หมู่นั้น

ตะมะหัง สังฆัง สิระสา นะมามิ

ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์หมู่นั้นด้วยเศรียรเกล้า

(กราบระลึกพระสังฆคุณ)

รตนัตตยัปปณามคาถา

หันทะ มะยัง ระตะนัตตะยัปปะณามะคาถาโย

เจวะสังเวคะปะริกิตตะนะปาฐัญจะ ภะณามะ เส

พุทโธ สุสุทโธ กะรุณามะหัณณะโว

พระพุทธเจ้าผู้บริสุทธิ์มีพระกรุณาดุจห้วงมหรรณพ

โยจจันตะสุทธัพพะระญาณะโลจะโน

พระองค์ใดมีตาคือ ญาณอันประเสริฐหมดจดถึงที่สุด

โลกัสสะ ปาปูปะกิเลสะฆาตะโก

เป็นผู้ฆ่าเสียซึ่งบาปและอุปกิเลสของโลก

วันทามิ พุทธัง อะหะมาทะเรนะ ตัง

ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธเจ้าพระองค์นั้นโดยใจเคารพเอื้อเฟื้อ

ธัมโม ปะทีโป วิยะ ตัสสะ สัตถุโน

พระธรรมของพระศาสดาสว่างรุ่งเรืองเปรียบดวงประทีป

โย มัคคะปากามะตะเภทะภินนะโก

จำแนกประเภทคือมรรคผลนิพพานส่วนใด

โลกุตตะโร โย จะ ตะทัตถะ ทีปะโน

ซึ่งเป็นตัวโลกุตตระ, และส่วนใดที่ชี้แนวแห่งโลกุตตระนั้น

วันทามิ ธัมมัง อะหะมาทะเรนะ ตัง

ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้นโดยใจเคารพเอื้อเฟื้อ

สังโฆ สุเขตตาภยะติเขตตะสัญญิโต

พระสงฆ์เป็นนาบุญอันยิ่งใหญ่กว่านาบุญอันดีทั้งหลาย

โย ทิฏฐะสันโต สุคะตานุโพธะโก

เป็นผู้เห็นพระนิพพาน, ตรัสรู้ตามพระสุคต,หมู่ใด

โลลัปปะหีโน อะริโย สุเมธะโส

เป็นผู้ละกิเลสเครื่องโลเลเป็นพระอริยเจ้ามีปัญญาดี

วันทามิ สังฆัง อะหะมาทะเรนะ ตัง

ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมู่นั้นโดยใจเคารพเอื้อเฟื้อ

อิจเจวะเมกันตะภิปูชะเนยยะกัง, วัตถุตตะยัง วันทะยะตาภิสังขะตัง, ปุญญัง มะยา ยัง มะมะ สัพพุปัททะวา, มาโหนตุ เว ตัสสะ ปะภาวะสิทธิยา

บุญใดที่ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งวัตถุสาม, คือพระรัตนตรัย อันควรบูชายิ่งโดยส่วนเดียว, ได้กระทำแล้ว เป็นอย่างยิ่งเช่นนี้

ขออุปัททวะ (ความชั่ว) ทั้งหลาย, จงอย่ามี แก่ข้าพเจ้าเลย,

ด้วยอำนาจความสำเร็จอันเกิดจากบุญนั้น

สังเวคปริกิตตนปาฐะ

อิธะ ตะถาคะโต โลเก อุปปันโน

พระตถาคตเจ้าเกิดขึ้นแล้วในโลกนี้

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ

เป็นผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

ธัมโม จะ เทสิโต นิยยานิโก

และพระธรรมที่ทรงแสดงเป็นธรรมเครื่องออกจากทุกข์

อุปะสะมิโก ปะรินิพพานิโก

เป็นเครื่องสงบกิเลส เป็นไปเพื่อปรินิพพาน

สัมโพธะคามี สุคะตัปปะเวทิโต

เป็นไปเพื่อความรู้พร้อม, เป็นธรรมที่พระสุคตประกาศ

มะยันตัง ธัมมัง สุตวา เอวัง ชานามะ

พวกเราเมื่อได้ฟังธรรมนั้นแล้ว, จึงได้รู้อย่างนี้ว่า

ชาติปิ ทุกขา

แม้ความเกิดเป็นทุกข์

ชะราปิ ทุกขา

แม้ความแก่ก็เป็นทุกข์

มะระณัมปิ ทุกขัง

แม้ความตายก็เป็นทุกข์

โสกะปะริเทวะทุกขะ โทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา

แม้ความโศกความร่ำไรรำพันความไม่สบายกาย

ความไม่สบายใจ, ความคับแค้นใจก็เป็นทุกข์

อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข

ความประสบกับสิ่งไม่เป็นที่รักที่พอใจก็เป็นทุกข์

ปิเยหิ วิปปะโยโค ทุกโข

ความพลัดพรากจากสิ่งเป็นที่รักที่พอใจก็เป็นทุกข์

ยัมปิจฉัง นะละภะติ ตัมปิ ทุกขัง

มีความปรารถนาสิ่งใดไม่ได้สิ่งนั้น นั่นก็เป็นทุกข์

สังขิตเตนะ ปัญจะปาทานักขันธา ทุกขา

ว่าโดยย่ออุปาทานขันธ์ทั้งห้าเป็นตัวทุกข์

เสยยะถีทัง

ได้แก่สิ่งเหล่านี้คือ

รูปูปาทานักขันโธ

ขันธ์อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่นคือรูป

เวทะนูปาทานักขันโธ

ขันธ์อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่นคือเวทนา

สัญญูปาทานักขันโธ

ขันธ์อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่นคือสัญญา

สังขารูปาทานักขันโธ

ขันธ์อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่นคือสังขาร

วิญญาณูปาทานักขันโธ

ขันธ์อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่นคือวิญญาณ

เยสัง ปะริญญายะ

เพื่อให้สาวกกำหนดรอบรู้อุปาทานขันธ์เหล่านี้เอง

ธะระมาโน โส ภะคะวา

จึงพระผู้มีพระภาคเจ้านั้นเมื่อยังทรงพระชนม์อยู่

เอวัง พะหุลัง สาวะเก วิเนติ

ย่อมทรงแนะนำสาวกทั้งหลาย เช่นนี้เป็นส่วนมาก

เอวังภาคา จะปะนัสสะ ภะคะวะโต สาวะเกสุ
อะนุสาสะนีพะหุลา ปะวัตตะติ

อนึ่งคำสั่งสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น, ย่อมเป็นไป ในสาวกทั้งหลาย, ส่วนมาก, มีส่วนคือการจำแนกอย่างนี้ว่า

รูปัง อะนิจจัง

รูปไม่เที่ยง

เวทะนา อะนิจจา

เวทนาไม่เที่ยง

สัญญา อะนิจจา

สัญญาไม่เที่ยง

สังขารา อะนิจจา

สังขารไม่เที่ยง

วิญญาณัง อะนิจจัง

วิญญาณไม่เที่ยง

รูปัง อะนัตตา

รูปไม่ใช่ตัวตน

เวทะนา อะนัตตา

เวทนาไม่ใช่ตัวตน

สัญญา อะนัตตา

สัญญาไม่ใช่ตัวตน

สังขารา อะนัตตา
สังขารไม่ใช่ตัวตน
วิญญาณัง อะนัตตา
วิญญาณไม่ใช่ตัวตน
สัพเพ สังขารา อะนิจจา
สังขารทั้งหลายทั้งปวงไม่เที่ยง
สัพเพ ธัมมา อะนัตตาติ
ธรรมทั้งหลายทั้งปวงไม่ใช่ตัวตน ดังนี้
เต (ตา)[๑] มะยัง โอติณณามหะ
พวกเราทั้งหลายเป็นผู้ถูกครอบงำแล้ว
ชาติยา
โดยความเกิด
ชะรามะระเณนะ
โดยความแก่และความตาย
โสเกหิ ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ อุปายาเสหิ
โดยความโศกความร่ำไรรำพันความไม่สบายกาย
ความไม่สบายใจ ความคับแค้นใจ ทั้งหลาย
ทุกโขติณณา
เป็นผู้ถูกความทุกข์หยั่งเอาแล้ว
ทุกขะปะเรตา
เป็นผู้มีความทุกข์เป็นเบื้องหน้าแล้ว
อัปเปวะนามิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยา
ปัญญาเยถาติ
ทำไฉนการทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้, จะพึงปรากฏ
ชัดแก่เราได้

[๑] *หญิงว่า ตา มะยัง*

สำหรับพระภิกษุ-สามเณรสวด

จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง อุททิสสะ อะระหันตัง สัมมาสัมพุทธัง

เราทั้งหลายอุทิศเฉพาะพระผู้มีพระภาคเจ้า, ผู้ไกลจากกิเลส, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง, แม้ปรินิพพานนานแล้วพระองค์นั้น

สัทธา อะคารัสมา อะนะคาริยัง ปัพพะชิตา

เป็นผู้มีศรัทธาออกบวชจากเรือนไม่เกี่ยวข้องด้วยเรือนแล้ว

ตัสมิง ภะคะวะติ พรัหมะจะริยัง จะรามะ

ประพฤติอยู่ซึ่งพรหมจรรย์ในพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น

ภิกขูนัง สิกขาสาชีวะสะมาปันนา

ถึงพร้อมด้วยสิกขาและธรรมเป็นเครื่องเลี้ยงชีวิตของภิกษุทั้งหลาย

ตังโน พรัหมะจะริยัง อิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยายะ สังวัตตะตุ

ขอให้พรหมจรรย์ของเราทั้งหลายนั้น, จงเป็นไปเพื่อการทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้เทอญ

สำหรับอุบาสกอุบาสิกาสวด

จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง คะตา

เราทั้งหลายผู้ถึงแล้วซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า, แม้ปรินิพพานนานแล้ว พระองค์นั้นเป็นสรณะ

ธัมมัญจะ สังฆัญจะ

ถึงพระธรรมด้วย, ถึงพระสงฆ์ด้วย

ตัสสะ ภะคะวะโต สาสะนัง ยะถาสติ ยะถาพะลัง

มะนะสิกะโรมะ อะนุปะฏิปัชชามะ

จักทำในใจอยู่, ปฏิบัติตามอยู่, ซึ่งคำสั่งสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้นตามสติกำลัง

สา สา โน ปะฏิปัตติ

ขอให้ความปฏิบัตินั้นๆ ของเราทั้งหลาย

อิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยายะสังวัตตะ ตุ

จงเป็นไปเพื่อการทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้เทอญ

(จบคำทำวัตรเช้า)

ตังขณิกปัจจเวกขณปาฐะ

(หันทะ มะยัง ตังขะณิกะปัจจะเวก ขะณะปาฐัง ภะณามะ เส)

(เครื่องนุ่งห่ม)

ปะฏิสังขา โยนิโส จีวะรัง ปะฏิเสวามิ

เราย่อมพิจารณาโดยแยบคายแล้วนุ่งหุ่มจีวร

ยาวะเทวะ สีตัสสะ ปะฏิฆาตายะ

เพียงเพื่อบำบัดความหนาว

อุณหัสสะ ปะฏิฆาตายะ
เพื่อบำบัดความร้อน
ฑังสะมะกะสะวาตาตะปะสิริงสะปะสัมผัสสานัง ปะฏิฆาตายะ
เพื่อบำบัดสัมผัสอันเกิดจากเหลือบยุงลมแดด
และสัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย
ยะวะเทวะ หิริโกปินะปะฏิจฉาทะนัตถัง
และเพียงเพื่อปกปิดอวัยวะอันให้เกิดความละอาย

(อาหาร)

ปะฏิสังขา โยนิโส ปิณฑะปาตัง ปะฏิเสวามิ
เราย่อมพิจารณาโดยแยบคายแล้วฉันบิณฑบาต
เนวะ ทะวายะ
ไม่ให้เป็นไปเพื่อความเพลิดเพลินสนุกสนาน
นะ มะทายะ
ไม่ให้เป็นไปเพื่อความเมามันเกิดกำลังพลังทางกาย
นะ มัณฑะนายะ
ไม่ให้เป็นไปเพื่อประดับ
นะ วิภูสะนายะ
ไม่ให้เป็นไปเพื่อตกแต่ง
ยาวะเทวะ อิมัสสะ กายัสสะ ฐิติยา
แต่ให้เป็นไปเพียงเพื่อความตั้งอยู่ได้แห่งกายนี้
ยาปะนายะ
เพื่อความเป็นไปได้ของอัตภาพ
วิหิงสุปะระติยา
เพื่อความสิ้นไปแห่งความลำบากทางกาย

พรัหมะจะริยานุคคะหายะ

เพื่ออนุเคราะห์แก่การประพฤติพรหมจรรย์

อิติ ปุราณัญจะ เวทะนัง ปะฏิหังขามิ

ด้วยการทำอย่างนี้, เราย่อมระงับเสียได้ซึ่งทุกขเวทนาเก่าคือความหิว

นะวัญจะ เวทะนัง นะ อุปปาเทสสามิ

และไม่ทำทุขเวทนาใหม่ให้เกิดขึ้น

ยาตรา จะ เม ภะวิสสะติ อะนะวัชชะตาจะ ผาสุวิหารโร จาติ

อนึ่งความเป็นไปโดยสะดวกแห่งอัตภาพนี้ด้วยความเป็นผู้หาโทษมิได้ด้วย, และความเป็นอยู่โดยผาสุกด้วย, จักมีแก่เรา, ดังนี้

(ที่อยู่อาศัย)

ปะฏิสังขา โยนิโส เสนาสะนัง ปะฏิเสวามิ

เราย่อมพิจารณาโดยแยบคายแล้วใช้สอยเสนาสนะ

ยาวะเทวะ สีตัสสะ ปีฏิฆาตายะ

เพียงเพื่อบำบัดความหนาว

อุณหัสสะ ปะฏิฆาตายะ

เพื่อบำบัดความร้อน

ฑังสะมะกะสะวาตาตะปะสิริงสะปะสัมผัสสานัง ปะฏิฆาตายะ

เพื่อบำบัดสัมผัสอันเกิดจากเหลือบยุงลมแดดและสัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย

ยาวะเทวะ อุตุปะริสสะยะวิโนทะนัง ปะฏิสัลลานารามัตถัง

เพียงเพื่อบรรเทาอันตรายอันจักพึงมีจากดินฟ้าอากาศ, และเพื่อความเป็นผู้ยินดีอยู่ได้ในที่หลีกเร้นสำหรับภาวนา

(ยารักษาโรค)

ปะฏิสังขา โยนิโส คิลานะปัจจะยะเภสัชชะ ปะริกขารัง ปะฏิเสวามิ

เราย่อมพิจารณาโดยแยบคายแล้วบริโภคเภสัชบริขาร อันเกื้อกูลแก่คนไข้

ยาวะเทวะ อุปปันนานัง เวยยาพาธิกานัง เวทะนานัง ปะฏิฆาตายะ

เพียงเพื่อบำบัดทุกขเวทนาอันบังเกิดขึ้นแล้วมีอาพาธต่างๆ เป็นมูล

อัพยาปัชฌะปะระมะตายาติ

เพื่อความเป็นผู้ไม่มีโรคเบียดเบียนเป็นอย่างยิ่ง, ดังนี้

ธาตุปัจจเวกขณปาฐะ

(หันทะ มะยัง ธาตุปัจจะเวกขะณะปาฐัง ภะณามะ เส)

(เครื่องนุ่งห่ม)

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง

สิ่งเหล่านี้นี่เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติเท่านั้น, กำลังเป็นไปตามเหตุตามปัจจัยอยู่เนืองนิจ

ยะทิทัง จีวะรัง, ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล

สิ่งเหล่านี้คือจีวร, และคนผู้ใช้สอยจีวรนั้น

ธาตุมัตตะโก

เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติ

นิสสัตโต

มิได้เป็นสัตวะอันยั่งยืน

นิชชีโว

มิได้เป็นชีวะอันเป็นบุรุษบุคคล

สุญโญ

ว่างเปล่าจากความหมายแห่งความเป็นตัวตน

สัพพานิ ปะนะ อิมานิ จีวะรานิ อะชิคุจฉะนียานิ

ก็จีวรทั้งหมดนี้, ไม่เป็นของน่าเกลียดมาแต่เดิม

อิมัง ปูติกายัง ปัตวา

ครั้นมาถูกเข้ากับกายอันเน่าอยู่เป็นนิจนี้แล้ว

อะติวิยะ ชิคุจฉะนียานิ ชายันติ

ย่อมกลายเป็นของน่าเกลียดอย่างยิ่ง ไปด้วยกัน

(อาหาร)

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง

สิ่งเหล่านี้นี่เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติ เท่านั้น, กำลังเป็นไปตามเหตุตามปัจจัยอยู่เนืองนิจ

ยะทิทัง ปิณฑะปาโต, ตะทุปะภุญชะโก จะปุคคะโล

สิ่งเหล่านี้คือบิณฑบาต, และคนผู้บริโภคบิณฑบาตนั้น

ธาตุมัตตะโก

เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติ

นิสสัตโต

มิได้เป็นสัตวะอันยั่งยืน

นิชชีโว

มิได้เป็นชีวะอันเป็นบุรุษบุคคล

สุญโญ

ว่างเปล่าจากความหมายแห่งความเป็นตัวตน

สัพโพ ปะนายัง ปิณฑะปาโต อะชิคุจฉะนีโย

ก็บิณฑบาตทั้งหมดนี้, ไม่เป็นของน่าเกลียดมาแต่เดิม

อิมัง ปูติกายัง ปัตวา

ครั้นมาถูกเข้ากับกายอันเน่าอยู่เป็นนิจนี้แล้ว

อะติวิยะ ชิคุจฉะนีโย ชายะติ

ย่อมกลายเป็นของน่าเกลียดอย่างยิ่งไปด้วยกัน

(ที่อยู่อาศัย)

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง

สิ่งเหล่านี้นี่เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติเท่านั้น, กำลังเป็นไปตามเหตุตามปัจจัยอยู่เนืองนิจ

ยะทิทัง เสนาสะนัง, ตะทุปะภุญชะโก จะปุคคะโล

สิ่งเหล่านี้คือเสนาสนะ, และคนผู้ใช้สอยเสนาสนะนั้น

ธาตุมัตตะโก

เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติ

นิสสัตโต

มิได้เป็นสัตวะอันยั่งยืน

นิชชีโว

มิได้เป็นชีวะอันเป็นบุรุษบุคคล

สุญโญ

ว่างเปล่าจากความหมายแห่งความเป็นตัวตน

สัพพานิ ปะนะ อิมานิ เสนาสะนานิ อะชิคุจฉะนียานิ

ก็เสนาสนะทั้งหมดนี้, ไม่เป็นของน่าเกลียดมาแต่เดิม

อิมัง ปูติกายัง ปัตวา

ครั้นมาถูกเข้ากับกายอันเน่าอยู่เป็นนิจนี้แล้ว

อะติวิยะ ชิคุจฉะนียานิ ชายันติ
ย่อมกลายเป็นของน่าเกลียดอย่างยิ่งไปด้วยกัน

(ยารักษาโรค)

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง
สิ่งเหล่านี้นี่เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติเท่านั้น, กำลังเป็นไปตามเหตุตามปัจจัยอยู่เนืองนิจ

ยะทิทัง คิลานะปัจจะยะเภสัชชะปะริกขาโร, ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล
สิ่งเหล่านี้คือเภสัชบริขารอันเกื้อกูลแก่คนไข้, และคนผู้บริโภคเภสัชบริขารนั้น

ธาตุมัตตะโก
เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติ

นิสสัตโต
มิได้เป็นสัตวะอันยั่งยืน

นิชชีโว
มิได้เป็นชีวะอันเป็นบุรุษบุคคล

สุญโญ
ว่างเปล่าจากความหมายแห่งความเป็นตัวตน

สัพโพ ปะนังยัง คิลานะปัจจะยะเภสัชชะปะริกขาโร อะชิคุจฉะนิโย
ก็คิลานเภสัชบริขารทั้งหมดนี้, ไม่เป็นของน่าเกลียดมาแต่เดิม

อิมัง ปูติกายัง ปัตวา
ครั้นมาถูกเข้ากับกายอันเน่าอยู่เป็นนิจนี้แล้ว

อะติวิยะ ชิคุจฉะนีโย ชายะติ
ย่อมกลายเป็นของน่าเกลียดอย่างยิ่งไปด้วยกัน

ภารสุตตคาถา

หันทะ มะยัง ภาระสุตตะคาถาโย ภะณามะ เส

ภารา หะเว ปัญจักขันธา

ขันธ์ทั้งห้าเป็นของหนักเน้อ

ภาระหาโร จะ ปุคคะโล

บุคคลแหละเป็นผู้แบกของหนักพาไป

ภาราทานัง ทุกขัง โลเก

การแบกถือของหนักเป็นความทุกข์ในโลก

ภาระนิกเขปะนัง สุขัง

การสลัดของหนักทิ้งลงเสียเป็นความสุข

นิกขิปิตวา คะรุง ภารัง

พระอริยเจ้าสลัดทิ้งของหนักลงเสียแล้ว

อัญญัง ภารัง อะนาทิยะ

ทั้งไม่หยิบฉวยเอาของหนักอันอื่นขึ้นมาอีก

สะมูลัง ตัณหัง อัพพุยหะ

ก็เป็นผู้ถอนตัณหาขึ้นได้กระทั่งราก

นิจฉาโต ปะรินิพพุโต

เป็นผู้หมดสิ้งปรารถนาดับสนิทไม่มีส่วนเหลือ

ภัทเทกรัตตคาถา

หันทะ มะยัง ภัทเทกะรัตตะคาถาโย ภะณามะ เส

อะตีตัง นานวาคะเมยยะ นัปปะฏิกังเข อะนาคะตัง,

บุคคลไม่ควรตามคิดถึงสิ่งที่ล่วงไปแล้วด้วยอาลัย, และไม่พึงพะวงถึงสิ่งที่ยังไม่มาถึง

ยะทะตีตัมปะหีนันตัง อัปปัตตัญจะ อะนาคะตัง

สิ่งเป็นอดีตก็ละไปแล้ว สิ่งเป็นอนาคตก็ยังไม่มา

ปัจจุปปันนัญจะ โย ธัมมัง ตัตถะ ตัตถะ วิปัสสะติ,

อะสังหิรัง อะสังกุปปัง ตัง วิทธา มะนุพรูหะเย

ผู้ใดเห็นธรรมอันเกิดขึ้นเฉพาะหน้าที่นั้นๆอย่างแจ่มแจ้ง, ไม่ง่อนแง่น คลอนแคลน, เขาควรพอกพูนอาการเช่นนั้นไว้

อัชเชวะ กิจจะมาตัปปัง โก ชัญญา มะระณัง สุเว

ความเพียรเป็นกิจที่ต้องทำวันนี้, ใครจะรู้ความตายแม้พรุ่งนี้

นะ หิโน สังคะรันเตนะ มะหาเสเนนะ มัจจุนา

เพราะการผิดเพี้ยนต่อมัจจุราชซึ่งมีเสนามากย่อมไม่มีสำหรับเรา

เอวัง วิหาริมาตาปิง อโหรัตตะมะตันทิตัง,

ตัง เว ภัทเทกะรัตโตติ สันโต อาจิกขะเต มุนิ

มุนีผู้สงบย่อมกล่าวเรียกผู้มีความเพียรอยู่เช่นนั้น, ไม่เกียจคร้านทั้งกลางวันกลางคืนว่า "ผู้เป็นอยู่แม้เพียงราตรีเดียวก็น่าชม"

อาการ ๓๒

หันทะ มะยัง ทวัตติงสาการะปาฐัง ภะณามะ เส

อะยัง โข เม กาโย
กายของเรานี้แล
อุทธัง ปาทะตะลา
เบื้องบนแต่พื้นเท้าขึ้นมา
อะโธเกสะมัตถะกา
เบื้องต่ำแต่ปลายผมลงไป
ตะจะปะริยันโต
มีหนังหุ้มอยู่เป็นที่สุดรอบ
ปูโรนานัปปะการัสสะ อะสุจิโน
เต็มไปด้วยของไม่สะอาดมีประการต่างๆ
อัตถิ อิมัสมิง กาเย
มีอยู่ในกายนี้

เกสา	คือผมทั้งหลาย	**หะทะยัง**	หัวใจ
โลมา	คือขนทั้งหลาย	**ยะกะนัง**	ตับ
นะขา	คือเล็บทั้งหลาย	**กิโลมะกัง**	พังผืด
ทันตา	คือฟันทั้งหลาย	**ปิหะกัง**	ไต
ตะโจ	หนัง	**ปัปผาสัง**	ปอด
มังสัง	เนื้อ	**อันตัง**	ไส้ใหญ่
นะหารู	เอ็นทั้งหลาย	**อันตะคุณัง**	สายรัดไส้
อัฏฐิ	กระดูกทั้งหลาย	**อุทะริยัง**	อาหารใหม่
อัฏฐิมิญชัง	เยื่อในกระดูก	**กะรีสัง**	อาหารเก่า
วักกัง	ม้าม		

ปิตตัง	น้ำดี
เสมหัง	น้ำเสลด
ปุพโพ	น้ำเหลือง
โลหิตัง	น้ำเลือด
เสโท	น้ำเหงื่อ
เมโท	น้ำมันข้น
อัสสุ	น้ำตา
วะสา	น้ำมันเหลว
เขโฬ	น้ำลาย
สิงคาณิกา	น้ำมูก
ละสิกา	น้ำมันไขข้อ
มุตตัง	น้ำมูตร
มัตถะเก มัตถะลุงคัง	เยื่อในสมอง
เอวะ มะยัง เม กาโย	กายของเรานี้ อย่างนี้
อุทธัง ปาทะตะลา	เบื้องบนแต่พื้นเท้าขึ้นมา
อะโธเกสะมัตถะกา	เบื้องต่ำแต่ปลายผมลงไป
ตะจะปะริยันโต	มีหนังหุ้มอยู่เป็นที่สุดรอบ

ปุโรนานัปปะการัสสะ อะสุจิโน
เต็มไปด้วยของไม่สะอาดมีประการต่างๆ อย่างนี้แล

บทพิจารณาสังขาร
(หลังทำวัตรเช้าและก่อนเข้านอน)

สัพเพ สังขารา อะนิจจา

สังขารคือร่างกายจิตใจ, และรูปธรรมนามธรรมทั้งหมดทั้งสิ้น, มันไม่เที่ยง, เกิดขึ้นแล้วดับไป, มีแล้วหายไป

สัพเพ สังขารา ทุกขา

สังขารคือร่างกายจิตใจ, แลรูปธรรมนามธรรมทั้งหมดทั้งสิ้น, มันเป็นทุกข์ทนยาก, เพราะเกิดขึ้นแล้วแก่เจ็บตายไป

สัพเพ ธัมมา อะนัตตา

สิ่งทั้งหลายทั้งปวง, ทั้งที่เป็นสังขารแลมิใช่สังขารทั้งหลายทั้งสิ้น, ไม่ใช่ตัวไม่ใช่ตน, ไม่ควรถือว่าเราว่าของเราว่าตัวว่าตนของเรา

อะธุวัง ชีวิตัง

ชีวิตเป็นของไม่ยั่งยืน เราจะละเว้นเป็นต่างๆ, คือว่าเราจะต้องพลัดพรากจากของรักของเจริญใจทั้งหลายทั้งปวง

กัมมัสสะโกมหิ กัมมะทายาโท กัมมะโยนิ กัมมะพันธุ กัมมะปะฏิสะระโณ (ณา)

เรามีกรรมเป็นของของตน, มีกรรมเป็นผู้ให้ผล, มีกรรมเป็นแดนเกิด, มีกรรมเป็นผู้ติดตาม, มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย

ยัง กัมมัง กะริสสามิ, กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา, ตัสสะ ทายาโท (ทา) ภะวิสสามิ

เราทำกรรมอันใดไว้, เป็นบุญหรือเป็นบาป, เราจะเป็นทายาท, คือว่าเราจะต้องได้รับผลของกรรมนั้นๆ สืบไป

เอ วัง อัมเหหิ อะภิณหัง ปัจจะเวกขิตัพพัง

เราทั้งหลายควรพิจารณาอย่างนี้ทุกวันๆ เถิด

ธุวัง มะระณัง

ความตายเป็นของยั่งยืน

อะวัสสัง มะยา มะริตัพพัง

อันเราจะพึงตายเป็นแท้

มะระณะปะริโยสานัง เม ชีวิตัง

ชีวิตของเรามีความตายเป็นที่สุดรอบ

ชีวิตัง เม อะนิยะตัง

ชีวิตของเราเป็นของไม่เที่ยง

มะระณัง เม นิยะตัง

ความตายของเราเป็นของเที่ยง

วะตะ

ควรที่จะสังเวช

อะยัง กาโย

ร่างกายนี้

อะจิรัง

มิได้ตั้งอยู่นาน

อะเปตะวิญญาโณ

ครั้นปราศจากวิญญาณ

ฉุฑโฑ

อันเขาทิ้งเสียแล้ว

อะธิเสสสะติ

จักนอนทับ

ปะฐะวิง

ซึ่งแผ่นดิน

กะลิงคะรัง อิวะ
ประดุจดังว่าท่อนไม้และท่อนฟืน
นิรัตถัง
หาประโยชน์มิได้
อะนิจจา วะตะ สังขารา
สังขารทั้งหลายไม่เที่ยงหนอ
อุปปาทะวะยะธัมมิโน
มีความเกิดขึ้นแล้วมีความเสื่อมไปเป็นธรรมดา
อุปปัชชิตวา นิรุชฌันติ
ครั้นเกิดขึ้นแล้วย่อมดับไป
เตสัง วูปะสะโม สุโข
ความเข้าไปสงบระงับสังขารทั้งหลาย, เป็นสุขอย่างยิ่ง, ดังนี้

ติลักขณาทิคาถา

หันทะ มะยัง ติลักขะณาทิคาถาโย ภะณามะ เส

สัพเพ สังขารา อะนิจจาติ ยะทา ปัญญายะ ปัสสะติ
เมื่อใดบุคคลเห็นด้วยปัญญาว่า, สังขารทั้งปวงไม่เที่ยง
อะถะ นิพพินทะติ ทุกเข เอสะ มัคโค วิสุทธิยา
เมื่อนั้นย่อมเหนื่อยหน่ายในสิ่งที่เป็นทุกข์ที่ตนหลง, นั่นแหละ
เป็นทางแห่งพระนิพพาน อันเป็นธรรมอันหมดจด
สัพเพ สังขารา ทุกขาติ ยะทา ปัญญายะ ปัสสะติ
เมื่อใดบุคคลเห็นด้วยปัญญาว่า, สังขารทั้งปวงเป็นทุกข์

อะถะ นิพพินทะติ ทุกเข เอสะ มัคโค วิสุทธิยา

เมื่อนั้นย่อมเหนื่อยหน่ายในสิ่งที่เป็นทุกข์ที่ตนหลง, นั่นแหละเป็นทางแห่งพระนิพพานอันเป็นธรรมหมดจด

สัพเพ ธัมมา อะนัตตาติ ยะทา ปัญญายะ ปัสสะติ

เมื่อใดบุคคลเห็นด้วยปัญญาว่า, ธรรมทั้งปวงเป็นอนัตตา

อะถะ นิพพินทะติ ทุกเข เอสะ มัคโค วิสุทธิยา

เมื่อนั้นย่อมเหนื่อยหน่ายในสิ่งที่เป็นทุกข์ที่ตนหลง,นั่นแหละเป็นทางแห่งพระนิพพานอันเป็นธรรมหมดจด

อัปปะกา เต มะนุสเสสุ เย ชะนา ปาระคามิโน

ในหมู่มนุษย์ทั้งหลาย, ผู้ที่ถึงฝั่งแห่งพระนิพพานมีน้อยนัก

อะถายัง อิตะรา ปะชา ตีระเมวานุธาวะติ

หมู่มนุษย์นอกนั้นย่อมวิ่งเลาะอยู่ ตามฝั่งในนี่เอง

เย จะโข สัมมะทักขาเต ธัมเม ธัมมานุวัตติโน

ก็ชนเหล่าใด, ประพฤติธรรมสมควรแก่ธรรมในธรรมที่ตรัสไว้ชอบแล้ว

เย ชะนา ปาระเมสสันติ มัจจุเธยยัง สุทุตตะรัง

ชนเหล่านั้นจักถึงฝั่งแห่งพระนิพพาน, ข้ามพ้นบ่วงแห่งมัจจุที่ข้ามได้ยากนัก

กัณหัง ธัมมัง วิปปะหายะ สุกกัง ภาเวถะ ปัณฑิโต

จงเป็นบัณฑิตละธรรมดำเสีย, แล้วเจริญธรรมขาว

โอกา อะโนกะมาคัมมะ วิเวเก ยัตถะ ทูระมัง, ตัตรา ภิระติมิจเฉยยะ หิตวา กาเม อะกิญจะโน

จงมาถึงที่ไม่มีน้ำ, จากที่มีน้ำ, จงละกามเสีย,เป็นผู้ไม่มีความกังวล, จงยินดีเฉพาะต่อพระนิพพาน, อันเป็นที่สงัดซึ่งสัตว์ยินดีได้โดยยาก

อภิณหปัจจเวกขณะ

หันทะ มะยัง อะภิณหะปัจจะเวกขะณะปาฌัง ภะณามะ เส

ชะราธัมโมมหิ ชะรัง อะนะตีโต (อะนะตีตา)[๑]

เรามีความแก่เป็นธรรมดาจะล่วงพ้นความแก่ไปไม่ได้

พะยาธิธัมโมมหิ พยาธิง อะนะตีโต (อะนะตีตา)[๑]

เรามีความเจ็บไข้เป็นธรรมดาจะล่วงพ้นความเจ็บไข้ไปไม่ได้

มะระณะธัมโมมหิ มะระณัง อะนะตีโต (อะนะตีตา)[๑]

เรามีความตายเป็นธรรมดาจะล่วงพ้นความตายไปไม่ได้

สัพเพหิ เม ปิเยหิ มะนาเปหิ นานาภาโว วินาภาโว

เราจะละเว้นเป็นต่างๆ, คือว่าเราจะต้องพลัดพรากจาก ของรักของเจริญใจทั้งหลายทั้งปวง

กัมมัสสะโกมหิ กัมมะทายาโท กัมมะโยนิ กัมมะพันธุ กัมมะปะฏิสะระโณ (ณา)

เรามีกรรมเป็นของๆ ตน, มีกรรมเป็นผู้ให้ผลมีกรรมเป็น แดนเกิด, มีกรรมเป็นผู้ติดตาม, มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย

ยัง กัมมัง กะริสสามิ, กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา, ตัสสะ ทายาโท(ทา) ภะวิสสามิ

เราทำกรรมอันใดไว้, เป็นบุญหรือเป็นบาป, เราจะเป็น ทายาท, คือว่าเราจะต้องได้รับผลของกรรมนั้นๆ สืบไป

เอวัง อัมเหหิ อะภิณหัง ปัจจะเวกขิตัพพัง

เราทั้งหลายควรพิจารณาอย่างนี้ทุกวันๆ เถิด

---

[๑] *หญิงว่าในวงเล็บ*

ธัมคารวาทิคาถา

หันทะ มะยัง ธัมมะคาระวาทิคาถาโย ภะณามะ เส

เย จะ อะตีตา สัมพุทธา เย จะ พุทธา อะนาคะตา โย
เอตะระหิ สัมพุทโธ พะหุนนัง โสกะนาสะโน

พระพุทธเจ้าบรรดาที่ล่วงไปแล้วด้วย, ที่ยังไม่มาตรัสรู้ด้วย, และพระพุทธเจ้าผู้ขจัดโศกของมหาชนในกาลบัดนี้ด้วย

สัพเพ สัทธัมมะคะรุโน วิหะริงสุ วิหาติ จะ, อะถาปิ
วิหะริสสันติ เอสา พุทธานะธัมมะตา

พระพุทธเจ้าทั้งปวงนั้นทุกพระองค์ เคารพพระธรรม, ได้เป็นมาแล้วด้วย, กำลังเป็นอยู่ด้วย และจักเป็นด้วยเพราะธรรมดาของพระพุทธเจ้าทั้งหลายเป็นเช่นนั้นเอง

ตัสมา หิ อัตตะกาเมนะ มะหัตตะมะภิกังขะตา, สัทธัมโม
คะรุกาตัพโพ สะรัง พุทธานะสาสะนัง

เพราะฉะนั้น, บุคคลผู้รักตน หวังอยู่เฉพาะคุณเบื้องสูงเมื่อระลึกได้ถึงคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าอยู่จงทำความเคารพพระธรรม

นะ หิ ธัมโม อะธัมโม จะ อุโภ สะมะวิปากิโน

ธรรมและอธรรมจะมีผลเหมือนกันทั้งสองอย่างหามิได้

อะธัมโม นิระยัง เนติ ธัมโม ปาเปติ สุคะติง

อธรรมย่อมนำไปนรก, ธรรมย่อมนำให้ถึงสุคติ

ธัมโม หะเว รักขะติ ธัมมะจาริง

ธรรมแหละย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรมเป็นนิจ

ธัมโม สุจิณโณ สุขะมาวะหาติ

ธรรมที่ประพฤติดีแล้วย่อมนำสุขมาให้ตน

เอสานิสังโส ธัมเม สุจิณเณ

นี่เป็นอานิสงส์ในธรรมที่ตนประพฤติดีแล้ว

ปัตติทานะคาถา

(หันทะ มะยัง ปัตติทานะคาถาโย ภะณามะ เส)

(เชิญเถิด เราทั้งหลาย จงสวดคาถาแผ่ส่วนบุญกันเถิด)

ยา เทวะตา สันติ วิหาระวาสินี, ถูเป ฆะเร โพธิฆะเร ตะหิง ตะหิง

เทพยดาทั้งหลายเหล่าใด มีปกติอยู่ในวิหารสิงสถิตที่เรือน พระสถูป ที่เรือนโพธิ ในที่นั้นๆ

ตา ธัมมะทาเนนะ ภะวันตุ ปูชิตา โสตถิง กะโรนเตธะ วิหาระมัณฑะเล

เทพยดาทั้งหลายเหล่านั้น, เป็นผู้อันเราทั้งหลายบูชาแล้ว ด้วยธรรมทาน, ขอจงทำซึ่งความสวัสดี ความเจริญ ในมณฑลวิหารนี้

เถรา จะ มัชฌา นะวะกา จะ ภิกขะโว สารามิกา ทานะปะตี อุปาสะกา

พระภิกษุทั้งหลายที่เป็นเถระก็ดี ที่เป็นปานกลางก็ดี ที่เป็นผู้บวชใหม่ก็ดี อุบาสก อุบาสิกาทั้งหลายที่เป็น ทานาธิบดีก็ดี พร้อมด้วยอารามิกชนก็ดี

คามา จะ เทสา นิคะมา จะ อิสสะรา สัปปาณะภูตา สุขิตา ภะวันตุ เต

ชนทั้งหลายเหล่าใด ที่เป็นชาวบ้านก็ดี, ที่เป็นชาวต่างประเทศก็ดี, ที่เป็นชาวนิคมก็ดี, ที่เป็นอิสระเป็นใหญ่ก็ดี, ขอชนทั้งหลายเหล่านั้น จะเป็นผู้มีสุขเถิด

ชะลาพุชา เยปิ จะ อัณฑะสัมภะวา สังเสทะชาตา อะถะโวปะปาติกา

สัตว์ทั้งหลายที่เป็นชลาพุชะกำเนิดก็ดี, ที่เป็นอัณฑชะกำเนิดก็ดี, ที่เป็นสังเสทะชะกำเนิดก็ดี, ที่เป็นอุปะปาติกะกำเนิดก็ดี

นิยยานิกัง ธัมมะวะรัง ปะฏิจจะ เต สัพเพปิ ทุกขัสสะ กะโรนตุ สังขะยัง

สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้นได้อาศัยซึ่งธรรมอันประเสริฐ, เป็นนิยานิกธรรม, ประกอบในอันนำผู้ปฏิบัติให้ออกไปจากสังขารทุกข์, จงกระทำซึ่งความสิ้นไปพร้อมแห่งทุกข์เถิด

ฐาตุ จิรัง สะตัง ธัมโม ธัมมัทธะรา จะ ปุคคะลา

ขอธรรมของสัตบุรุษทั้งหลายจงตั้งอยู่นาน, ขอบุคคลทั้งหลายผู้ทรงไว้ซึ่งธรรม จงดำรงอยู่นาน

สังโฆ โหตุ สะมัคโค วะ อัตถายะ จะ หิตายะ จะ

ขอพระสงฆ์จงมีความสามัคคีพร้อมเพรียงกัน, ในอันทำซึ่งประโยชน์ และสิ่งอันเกื้อกูลเถิด

อัมเห รักขะตุ สัทธัมโม สัพเพปิ ธัมมะจาริโน

ขอพระธรรมจงรักษาไว้ซึ่งเราทั้งหลาย, แล้วจงรักษาไว้ซึ่งบุคคลผู้ประพฤติซึ่งธรรมแม้ทั้งปวง

วุฑฒิง สัมปาปุเณยยามะ ธัมเม อะริยัปปะเวทิเต

ขอเราทั้งหลายพึงถึงพร้อมซึ่งความเจริญในธรรม ที่พระอริยเจ้าประกาศไว้แล้ว

ปะสันนา โหนตุ สัพเพปิ ปาณิโน พุทธะสาสะเน

ขอสรรพสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง, จงเป็นผู้เลื่อมใสในพระพุทธศาสนา

สัมมา ธารัง ปะเวจฉันโต กาเล เทโว ปะวัสสะตุ

ขอฝนจงนำความสำเร็จมาสู่พื้นปฐพี, เพื่อความเจริญแก่สัตว์ทั้งหลาย

วุฑฒิ ภาวายะ สัตตานัง สะมิทธัง เนตุ เมทะนิง

ขอฝนจงนำความสำเร็จมาสู่พื้นปฐพี, เพื่อความเจริญแก่สัตว์ทั้งหลาย

มาตา ปิตา จะ อัตระชัง นิจจัง รักขันติ ปุตตะกัง

มารดา และบิดา ย่อมรักษาบุตร ที่เกิด
ในตนเป็นนิจ ฉันใด

เอวัง ธัมเมนะ ราชาโน ปะชัง รักขันตุ สัพพะทา

ขอพระราชาจงปกครองประชาชน, โดย
ชอบธรรมในกาลทุกเมื่อฉันนั้น ตลอดกาล

(จบทำวัตรเช้า)

ทำวัตรเย็น

คำบูชาพระรัตนตรัย

โย โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้นพระองค์ใด,เป็นพระอรหันต์, ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

สวากขาโต เยนะ ภะคะวะตา ธัมโม

พระธรรมเป็นธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ตรัสไว้ดีแล้ว

สุปะฏิปันโน ยัสสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ปฏิบัติดีแล้ว

ตัมมะยัง ภะคะวันตัง สะธัมมัง สะสังฆัง,
อิเมหิ สักกาเรหิ ยะถาระหัง อาโรปิเตหิ อะภิปูชะยามะ

ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ขอบูชาอย่างยิ่งซึ่งพระผู้มี พระภาคเจ้าพระองค์นั้น, พร้อมทั้งพระธรรมและพระสงฆ์, ด้วยเครื่องสักการะทั้งหลายเหล่านี้, อันยกขึ้นตามสมควรแล้วอย่างไร

สาธุโน ภันเต ภะคะวา สุจิระปะรินิพพุโตปิ

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ, พระผู้มีพระภาคเจ้าแม้ปรินิพพานนานแล้ว, ทรงสร้างคุณอันสำเร็จประโยชน์ไว้แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

ปัจฉิมา ชะนะตานุกัมปะมานะสา

ทรงมีพระหฤทัยอนุเคราะห์แก่พวกข้าพเจ้า อันเป็นชนรุ่นหลัง

อิเม สักกาเร ทุคคะตะปัณณาการะภูเต ปะฏิคคัณหาตุ

ขอพระผู้มีพระภาคเจ้าจงรับเครื่องสักการะ อันเป็นบรรณาการ ของคนยากทั้งหลายเหล่านี้

อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดกาลนานเทอญฯ

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา

พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นพระอรหันต์, ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ

ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้าผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน (กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม

พระธรรมเป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า,ตรัสไว้ดีแล้ว

ธัมมัง นะมัสสามิ

ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวาโต สาวะกะสังโฆ

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า,ปฏิบัติดีแล้ว

สังฆัง นะมามิ

ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์ (กราบ)

ประโยคขีดเส้นใต้ผู้นำกล่าว

ปุพพภาคนมการ

หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภะคะวะโต ปุพพะภาคะ นะมะการัง กะโรมะ เส

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น

อะระหะโต

ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส

สัมมาสัมพุทธัสสะ

ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

(๓ จบ)

พุทธานุสสติ

หันทะ มะยัง พุทธานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส

ตัง โข ปะนะ ภะคะวันตัง เอวัง กัลยาโณ กิตติสัทโท อัพภุคคะโต

ก็กิตติศัพท์อันงามของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น, ได้ฟุ้งไปแล้วอย่างนี้ว่า

อิติปิ โส ภะคะวา

เพราะเหตุอย่างนี้ๆ, พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น

อะระหัง
เป็นผู้ไกลจากกิเลส
สัมมาสัมพุทโธ
เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง
วิชชาจะระณะสัมปันโน
เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ
สุคะโต
เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี
โลกะวิทู
เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง
อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ
เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า
สัตถา เทวะมะนุสสานัง
เป็นครูผู้สอนของเทวดา และมนุษย์ทั้งหลาย
พุทโธ
เป็นผู้รู้ผู้ตื่นผู้เบิกบานด้วยธรรม
ภะคะวา ติ
เป็นผู้มีความจำเริญจำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์, ดังนี้

พุทธาภิคีติ
หันทะ มะยัง พุทธาภิคีติง กะโรมะ เส

พุทธ วาระหันตะวะระตาทิคุณาภิยุตโต
พระพุทธเจ้าประกอบด้วยคุณ, มีความประเสริฐแห่งอรหันตคุณเป็นต้น

สุทธาภิญาณะกะรุณาหิ สะมาคะตัตโต

มีพระองค์อันประกอบด้วยพระญาณ, และพระกรุณาอันบริสุทธิ์

โพเธสิโย สุชะนะตัง กะมะลัง วะ สูโร

พระองค์ใดทรงกระทำชนที่ดีให้เบิกบาน, ดุจอาทิตย์ทำบัวให้บาน

วันทามะหัง ตะมะระณัง สิระสา ชิเนนทัง

ข้าพเจ้าไหว้พระชินสีห์ผู้ไม่มีกิเลสพระองค์นั้นด้วยเศียรเกล้า

พุทโธ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใดเป็นสรณะอันเกษมสูงสุดของสัตว์ทั้งหลาย

ปะฐะมานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง

ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น, อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกองค์ที่หนึ่งด้วยเศียรเกล้า

พุธัสสาหัสมิทาโส (ทาสี)[๑] วะ, พุทโธ เม สามิกิสสะโร

ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระพุทธเจ้า, พระพุทธเจ้าเป็นนายมีอิสระเหนือข้าพเจ้า

พุทโธ ทุกขัสสะ ฆาตา จะวิธาตา จะ หิตัสสะ เม

พระพุทธเจ้าเป็นเครื่องกำจัดทุกข์, และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า

พุทธัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง

ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้แด่พระพุทธเจ้า

หญิงว่า ๑ ทาสี

วันทันโต (ตี)[๑] หัง จะริสสามิ, พุทธัสเสวะ สุโพธิตัง

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม, ซึ่งความตรัสรู้ดีของพระพุทธเจ้า

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง, พุทโธ เม สะระณัง วะรัง

สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี, พระพุทธเจ้าเป็นสาณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ, วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน

ด้วยการกล่าวคำสัจจ์นี้, ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนาของพระศาสดา

พุทธัง เม วันทะมาเนนะ, (วันทะมานายะ)[๒] ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระพุทธเจ้า, ได้ขวนขวายบุญใดในบัดนี้

สัพเพปิ อันตะรายา เม, มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา

อันตรายทั้งปวงอย่าได้มีแก่ข้าพเจ้าด้วยเดชแห่งบุญนั้น

***กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา**

ด้วยกายก็ดีด้วยวาจาก็ดีด้วยใจก็ดี

พุทเธ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง

กรรมน่าติเตียนอันใดที่ข้าพเจ้ากระทำแล้วในพุทธเจ้า

พุทโธ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง

ขอพระพุทธเจ้าจงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนี้นั้น

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ พุทเธ

เพื่อการสำรวมระวังในพระพุทธเจ้าในกาลต่อไป

---

*[๑] วันทันตีหัง, [๒] วันทะมานายะ * หมอบกราบลง*

ธัมมานุสสติ

หันทะ มะยัง ธัมมานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม

พระธรรมเป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสศไว้ดีแล้ว

สันทิฏฐิโก

เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติพึงเห็นได้ด้วยศตนเอง

อะกาลิโก

เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้และให้ผลได้ไม่จำกัดกาล

เอหิปัสสิโก

เป็นสิ่งที่ควรกล่าวกะผู้อื่นว่าท่านจงมาดูเถิด

โอปะนะยิโก

เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว

ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหี ติ

เป็นสิ่งที่ผู้รู้ก็รู้ได้เพราะตน, ดังนี้

ธัมมาภิคีติ

หันทะ มะยัง ธัมมาภิคีติง กะโรมะ เส

สวากขาตะตาทิคุณะโยคะวะเสนะ เสยโย

พระธรรมเป็นสิ่งที่ประเสริฐเพราะประกอบด้วยคุณ, คือ
ความที่พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ดีแล้วเป็นต้น

โย มัคคะปากะปะริยัตติวิโมกขะเภโท

เป็นธรรมอันจำแนกเป็นมรรคผลปริยัติและนิพพาน

ธัมโม กุโลกะปะตะนา ตะทะธาริธารี

เป็นธรรมทรงไว้ซึ่งผู้ทรงธรรมจากการตกไปสู่โลกที่ชั่ว

วันทามะหัง ตะมะหะรัง วะระธัมมะเมตัง

ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมอันประเสริฐนั้น อันเป็นเครื่องขจัดเสียซึ่งความมืด

ธัมโม โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง

พระธรรมใดเป็นสรณะอันเกษมสูงสุดของสัตว์ทั้งหลาย

ทุติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง

ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้นอันเป็นที่ตั้ง แห่งความระลึก องค์ที่สองด้วยเศียรเกล้า

ธัมมัสสาหัสมิทาโส (ทาสี)[๑] วะ, ธัมโม เมสามิกิสสะโร

ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระธรรม, พระธรรมเป็นนายมีอิสระเหนือข้าพเจ้า

ธัมโม ทุกขัสสะ ฆาตา จะวิธาตา จะ หิตัสสะ เม

พระธรรมเป็นเครื่องกำจัดทุกข์, และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า

ธัมมัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจะทัง

ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้แด่พระธรรม

วันทันโตหัง (วันทันตีหัง)[๑] จะริสสามิ, ธัมมัสเสวะ สุธัมมะตัง

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม, ซึ่งความ เป็นธรรมดีของพระธรรม

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง, ธัมโม เม สะระณัง วะรัง

สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระธรรมเป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า

หญิงว่า [๑] *ทาสี*

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ, วัฑเฒยยัง สัตถุสาสะเน

ด้วยการกล่าวคำสัจจ์นี้, ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนาของพระศาสดา

ธัมมัง เม วันทะมาเนนะ, (วันทะมานายะ)[๒] ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระธรรม, ได้ขวนขวายบุญใดในบัดนี้

สัพเพปิ อันตะรายา เม, มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา

อันตรายทั้งปวงอย่าได้มีแก่ข้าพเจ้าด้วยเดชแห่งบุญนั้น

***กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา**

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี

ธัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง

กรรมน่าติเตียนอันใดข้าพเจ้ากระทำแล้วในพระธรรม

ธัมโม ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง

ขอพระธรรมจงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ ธัมเม

เพื่อการสำรวมระวังในพระธรรมในกาลต่อไป

---

*หญิงว่า [๑] วันทันตีหัง, [๒] หญิงว่า วันทะมานายะ * หมอบลง*

สังฆานุสสติ

หันทะ มะยัง สังฆานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด, ปฏิบัติดีแล้ว

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด, ปฏิบัติตรงแล้ว

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด, ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว

สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด,ปฏิบัติสมควรแล้ว

ยะทิทัง

ได้แก่บุคคลเหล่านี้คือ

จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา

คู่แห่งบุรุษสี่คู่, นับเรียงตัวบุรุษได้แปดบุรุษ

เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

นั่นแหละสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า

อาหุเนยโย

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา

ปาหุเนยโย

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา

ทักขิเนยโย

เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน

อัญชะลีกะระณีโย

เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี

อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสา ติ

เป็นเนื้อนาบุญของโลก, ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า, ดังนี้

สังฆาภิคีติ

หันทะ มะยัง สังฆาภิคีติง กะโรมะ เส

สัทธัมมะโช สุปะฏิปัตติคุณาภิยุตโต

พระสงฆ์ที่เกิดโดยพระสัทธรรม, ประกอบด้วยคุณมีความปฏิบัติดีเป็นต้น

โยฏฐัพพิโธ อะริยะปุคคะละสังฆะเสฏโฐ

เป็นหมู่แห่งพระอริยบุคคลอันประเสริฐแปดจำพวก

สีลาทิธัมมะปะวะราสะยะกายะจิตโต

มีกายและจิตอันอาศัยธรรมมีศีลเป็นต้นอันบวร

วันทามะหัง ตะมะริยานะคะณัง สุสุทธัง

ข้าพเจ้าไหว้หมู่แห่งพระอริยเจ้าเหล่านั้นอันบริสุทธิ์ด้วยดี

สังโฆ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง

พระสงฆ์หมู่ใดเป็นสรณะอันเกษมสูงสุดของสัตว์ทั้งหลาย

ตะติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง

ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมู่นั้น อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกองค์ที่สามด้วยเศียรเกล้า

สังฆัสสาหัสมิทาโส (ทาสี)[๑] วะ, สังโฆ เม สามิกิสสะโร

ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระสงฆ์, พระสงฆ์เป็นนายมีอิสระเหนือข้าพเจ้า

สังโฆ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม

พระสงฆ์เป็นเครื่องกำจัดทุกข์, และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า

หญิงว่า ๑ ทาสี

สังฆัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง

ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้แด่พระสงฆ์

วันทันโตหัง (วันทันตีหัง)[๑] จะริสสามิ, สังฆัสโสปะฏิปันนะตัง

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม, ซึ่งความปฏิบัติดีของพระสงฆ์

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง, สังโฆ เม สะระณัง วะรัง

สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระสงฆ์เป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ, วัฑเฒยยัง สัตถุ สาละเน

ด้วยการกล่าวคำสัจจ์นี้, ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนาของพระศาสดา

สังฆัง เม วันทะมาเนนะ, (วันทะมานายะ)[๒]
ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระสงฆ์, ได้ขวนขวายบุญใดในบัดนี้

สัพเพปิ อันตะรายา เม,มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา

อันตรายทั้งปวงอย่าได้มีแก่ข้าพเจ้าด้วยเดชแห่งบุญนั้น

***กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา**

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี

สังเฆ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง

กรรมน่าติเตียนอันใดที่ข้าพเจ้ากระทำแล้วในพระสงฆ์

สังโฆ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง

ขอพระสงฆ์จงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ สังเฆ

เพื่อการสำรวมระวังในพระสงฆ์ในกาลต่อไป

(จบคำทำวัตรเย็น)

---

*หญิงว่า [๑] วันทันตีหัง [๒] วันทะมานายะ *หมอบลง*

พระคาถาชินบัญชร

สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)

วิธีสวดพระคาถาชินบัญชร

การเริ่มต้นสวดภาวนาให้หาวัดี คือ วันพฤหัสบดีเป็นวันเริ่มต้น โดยน้อมนำดอกไม้ธูปเทียน ถวายบูชาคุณพระศรีรัตนตรัยและดวงพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์ของเจ้าประคุณสมเด็จ ถ้าไปที่วัดระฆังฯ ได้ก็ยิ่งดี ถ้าไปไม่ได้ก็ให้ระลึกถึงท่านหันหน้าไปทางวัดระฆังฯ ก็ใช้ได้ เมื่อบูชาพระรัตนตรัยและดวงพระวิญญาณของเจ้าประคุณสมเด็จฯ แล้วจึงเริ่มต้นสวด โดยอ่านตามบทให้ได้ ๑ จบ ก็เป็นอันเสร็จพิธีเริ่มต้น

จากนั้นก็หมั่นท่องบ่อยๆ จนจำได้แม่นยำ ยิ่งคล่องก็ยิ่งดี สวดหนึ่งจบก่อนนอนทุกคืน ถ้าจะเดินทางไปต่างถิ่นก่อนจะไปให้สวดภาวนาหนึ่งจบ แล้วจึงบ่ายหน้าไปจะปลอดภัยนอนกลางคืนไม่สะดุ้งตกใจหรือหวาดผวา เช้าตื่นมาจะทำน้ำมนต์ล้างหน้าก็ให้จุดธูปเทียนบูชาว่าพระคาถาหนึ่งจบนำน้ำไปล้างหน้า รดตัว จะมีกำลังใจ จะทำมาค้าขายให้ระลึกถึงเจ้าประคุณสมเด็จฯทำน้ำมนต์ด้วยพระคาถานี้นำไปพรมข้าวของจะขายดี จะม่พระของสมเด็จฯ หรือไม่ก็ตาม สวดพระคาถานี้ก็เท่ากับมีพระสมเด็จฯ ของท่านเหมือนกันเจ็บไข้ได้ป่วยทำน้ำมนต์ด้วยพระคาถานี้ จะช่วยได้ไม่มากก็น้อย หมั่นภาวนาไว้ จะมีสุคติภูมิ เป็นที่ตั้ง ถ้ามีเหตุอันตรายใดๆ จะทำให้แคล้วคลาดไป ใครคิดร้ายก็แพ้ภัยเป็นของมีค่านับประมาณมิได้ เป็นสมบัติอันอมตะที่เจ้าประคุณสมเด็จฯ ได้ทิ้งไว้ให้ลูกหลานใช้สวดภาวนาป้องกันภัยนานาประการฯ

พระคาถาชินบัญชร

ก่อนที่เจริญภาวนาให้ตั้งจิตใจให้เป็นสมาธิแล้วระลึกถึงเจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒจารย์ (โต พฺรหฺมรํสี) แล้วตั้งนะโม ๓ จบ

ส่วนบทนำข้างล่างนี้ตามฉบับเดิมนั้นไม่มี ไม่ทราบว่าผู้ใดต่อเติมเข้าไป บทนี้เป็นบทให้พรแก่ผู้อื่นของเจ้าประคุณสมเด็จโต ท่านใช้เวลาให้พรแก่พวกญาติโยมที่ไปหาท่านผู้ใดจะสวดด้วยหรือไม่ ก็ไม่เป็นไร แล้วแต่ความศรัทธา

ปุตตะกาโม ละเภ ปุตตัง ธะนะกาโม ละเภ ธะนัง
อัตถิ กาเย กายะญายะ เทวานัง ปิยะตัง สุต์วา
อิติปิ โส ภะคะวา ยะมะราชาโน ท้าววสุวัณโณ
มรณัง สุขัง อะระหัง สุคะโต นะโม พุทธายะ

แปลตามใจความว่า ผู้ปรารถนาบุตร ขอให้ได้บุตรสมความปรารถนา ผู้ปรารถนาทรัพย์ จะได้ทรัพย์สมความปรารถนา และขออัญเชิญเทวดาจงมาร่วมรับรู้อนุโมทนาให้เขาเหล่านั้นจงสำเร็จตามความปรารถนาทุกประการ

(๑) ชะยาสะนะคะตา พุทธา เชต์วา มารัง สะวาหะนัง
จะตุสัจจาสะภัง ระสัง เย ปิวิงสุ นะราสะภา.

พระพุทธเจ้าทั้งหลายเหล่าใด ประทับบนชัยบัลลังก์ ทรงเป็นบุคคลผู้องอาจ พิชิตพญามาราธิราชผู้พรั่งพร้อมด้วยไพร่พลแล้วเสวยอมตรส คืออริยสัจธรรมทั้งสี่ประการ

(๒) ตัณหังกะราทะโย พุทธา อัฏฐะวีสะติ นายะกา
สัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง มัตถะเก เต มุนิสสะรา.

พระพุทธเจ้าผู้นำสรรพสัตว์ให้ข้ามพ้นจากกิเลสและกองทุกข์มียี่สิบแปดพระองค์ มีพระตัณหังกรเป็นต้น ขออัญเชิญพระจอมมุนีทั้งหมดนั้นมาประดิษฐานเหนือกระหม่อมของข้าพเจ้า

(๓) สีเส ปะติฏฐิโต มัยหัง พุทโธ ธัมโม ทวิโลจะเน
สังโฆ ปะติฏฐิโต มัยหัง อุเร สัพพะคุณากะโร.

ขออัญเชิญสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประดิษฐานที่ศีรษะ ขออัญเชิญพระธรรมประดิษฐานที่ดวงตาทั้งสอง ขออัญเชิญพระสงฆ์ผู้เป็นอากรบ่อเกิดแห่งความดีทุกประการประดิษฐานที่อุระของข้าพเจ้า

(๔) หะทะเย เม อะนุรุทโธ สารีปุตโต จะ ทักขิเณ
โกณฑัญโญ ปุพพะภาคัส์มิง โมคคัลลาโน จะ วามะเก.

ขอเชิญพระอนุรุทธะประดิษฐานอยู่ที่หัวใจพระสารีบุตรอยู่ที่แขนเบื้องขวาพระโมคคัลลาน์อยู่ที่แขนเบื้องซ้ายพระอัญญาโกณฑัญญะอยู่เบื้องหน้า

(๕) ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง อาสุง อานันทะราหุลา
กัสสะโป จะ มะหานาโม อุภาสุง วามะโสตะเก.

ขอเชิญพระอานนท์กับพระราหุล ประดิษฐานที่หูเบื้องขวา พระมหากัสสปะกับพระมหานามะทั้งคู่ อยู่ที่หูเบื้องซ้ายของข้าพเจ้า

(๖) เกสะโต ปิฏฐิภาคัส์มิง สุริโย วะ ปะภังกะโร
นิสินโน สิริสัมปันโน โสภิโต มุนิปุงคะโว.

ขอเชิญพระโสภิตะยอดมุนีผู้มีแสงสว่างเพียงดังดวงอาทิตย์สมบูรณ์ด้วยสิริ จงสถิตอยู่ที่ส่วนเบื้องหลังจากเส้นผม คือที่ท้ายทอยของข้าพเจ้า

(๗) กุมาระกัสสะโป เถโร มะเหสี จิตตะวาทะโก
โส มัยหัง วะทะเน นิจจัง ปะติฏฐาสิ คุณากะโร.

ขอเชิญพระกุมารกัสสปเถระ ผู้แสวงหาคุณอันยิ่งใหญ่ มีคำพูดอันวิจิตรไพเราะ เป็นบ่อเกิดแห่งคุณธรรมประดิษฐานอยู่เป็นประจำที่ปากของข้าพเจ้า

(๘) ปุณโณ อังคุลิมาโล จะ อุปาลินันทะสีวะลี
เถรา ปัญจะ อิเม ชาตา นะลาเฏ ติละกา มะมะ.

ขอเชิญพระปุณณะ พระองคุลิมาล พระอุบาลี พระนันทะ แลพระสีวลี พระเถระทั้ง ๕ องค์นี้ จงปรากฏเกิดเป็นดิลกรอยเจิมที่หน้าผากของข้าพเจ้า

(๙) เสสาสีติมะหาเถรา วิชิตา ชินะสาวะกา
เอเตสีติ มะหาเถรา ชิตะวันโต ชิโนระสา
ชะลันตา สีละเตเชนะ อังคะมังเคสุ สัณฐิตา.

ขอเชิญพระอสีติมหาเถระที่เหลือ ผู้ชนะกิเลสแล้วเป็นพระสาวกของพระชินเจ้า พระมหาเถระทั้ง ๘๐ เหล่านี้ล้วนชนะกิเลสแล้วเป็นโอรสของพระชินเจ้า รุ่งเรืองด้วยเดชแห่งศีลจงประดิษฐานที่อวัยวะน้อยใหญ่ของข้าพเจ้า

(๑๐) ระตะนัง ปุระโต อาสิ ทักขิเณ เมตตะสุตตะกัง
ธะชัคคัง ปัจฉะโต อาสิ วาเม อังคุลิมาละกัง.

ขออัญเชิญพระรัตนสูตรปรากฏ ณ เบื้องหน้าพระเมตตสูตรปรากฏ ณ เบื้องขวาพระธชัคคสูตรปรากฏ ณ เบื้องหลังพระอังคุลิมาลสูตรปรากฏ ณ เบื้องซ้าย

(๑๑) ขันธะโมระปะริตตัญจะ อาฏานาฏิยะสุตตะกัง
อากาเส ฉะทะนัง อาสิ เสสา ปาการะสัณฐิตา.

ขออัญเชิญพระขันธปริตร พระโมรปริตร และพระอาฏานาฏิยสูตรปรากฏเป็นเครื่องกางกั้นในนภากาศ ขอเชิญพระปริตรและพระสูตรที่เหลือปรากฏเป็นปราการ

(๑๒) ชินาณาวะระสังยุตตา สัตตัปปาการะลังกะตา
วาตะปิตตาทิสัญชาตา พาหิรัชชัตตุปัททะวา
อะเสสาวินะยังยันตุ อะนันตะชินะเตชะสา.

ขออัญเชิญพระปริตรและพระสูตร อันประกอบด้วยอำนาจอันประเสริฐของพระชินเจ้าประดับเป็นกำแพงเจ็ดชั้นโรคภัยอุปัทวะทั้งภายนอกทั้งภายใน อันเกิดแต่เหตุมีโรคลมและโรคดีเป็นต้น จงถึงความหมดสิ้นไปมิได้เหลือด้วยเดชานุภาพแห่งพระอนันตชินเจ้า

(๑๓) วะสะโต เม สะกิจเจนะ สะทา สัมพุทธะปัญชะเร
ชินะปัญชะระมัชฌัมหิ วิหะรันตังมะหีตะเล
สะทาปาเลนตุมังสัพเพ เตมะหาปุริสาสะภา.

เมื่อข้าพเจ้ากระทำกิจของตนอยู่ในพระบัญชรของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกเมื่อขอพระมหาบุรุษผู้องอาจทุกพระองค์เหล่านั้น โปรดคุ้มครองข้าพเจ้าผู้อยู่ ณ พื้นแผ่นดินอันเป็นท่ามกลางแห่งบัญชรของพระชินเจ้าในกาลทุกเมื่อเถิด

(๑๔) อิจเจวะมันโต สุคุตโต สุรักโข
ชินานุภาเวนะ ชิตูปัททะโว
ธัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโฆ
สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะราโย
สัทธัมมานุภาวะปาลิโต จะรามิ ชินะปัญชะเรติ.

ข้าพเจ้าได้รับการคุ้มครองปกปักรักษาภายในเป็นอันดีฉะนี้แลมีอุปัทวะอันชนะแล้ว ด้วยอานุภาพแห่งพระชินเจ้ามีหมู่ข้าศึกอันชนะแล้ว ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมเจ้ามีอันตรายอันชนะแล้วด้วยอานุภาพแห่งพระสังฆเจ้าเป็นผู้อันอานุภาพแห่งพระสัทธรรมปกป้องแล้วดำเนินชีวิตอยู่ในบัญชรของพระชินเจ้า ดังนี้แล.

นมการสิทธิคาถา

บทนี้ใช้สวดนมัสการพระรัตนตรัย (ใช้แทน สัมพุทเธ)

โย จักขุมา โมหะมะลาปะกัฏโฐ
สามัง วะ พุทโธ สุคะโต วิมุตโต
มารัสสะ ปาสา วินิโมจะยันโต
ปาเปสิ เขมัง ชะนะตัง วิเนยยังฯ
พุทธัง วะรันตัง สิระสา นะมามิ
โลกัสสะ นาถัญจะ วินายะกัญจะ
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ
สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุฯ

ธัมโม ธะโช โย วิยะ ตัสสะ สัตถุ
ทัสเสสิ โกกัสสะ วิสุทธิมัคคัง
นิยยานิโก ธัมมะธะรัสสะ ธารี
สาตาวะโห สันติกะโร สุจิณโณฯ
ธัมมัง วะรันตัง สิระสา นะมามิ
โมหัปปะทาลัง อุปะสันติทาหัง
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ
สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุฯ
สัทธัมมะเสนา สุคะตานุโค โย
โลกัสสะ ปาปปะกิเลสะเชตา

สันโต สะยัง สันตินิโยชะโก จะ
สฺวากขาตะธัมัง วิทิตัง กะโรติฯ
สังฆัง วะรันตัง สิระสา นะมามิ
พุทธานุพุทธัง สะมะสีละทิฏฐิง
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ
สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุฯ

สัมพุทเธ

บทสวดว่าด้วยคำนมัสการพระพุทธเจ้า, ๓,๕๘๔,๑๘๒ พระองค์

สัมพุทเธ อัฏฐะวีสัญจะ ทฺวาทะสัญจะ สะหัสสะเก
ปัญจะสะตะสะหัสสานิ นะมามิ สิระสา อะหัง
เตสัง ธัมมัญจะ สังฆัญจะ อาทะเรนะ นะมามิหัง
นะมะการานุภาเวนะ หันตฺวา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโต
เตสัง ธัมมัญจะ สังฆัญจะ อาทะเรนะ นะมามิหัง
นะมะการานุภาเวนะ หันตฺวา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโต
สัมพุทเธ นะวุตตุระสะเต อัฏฐะจัตตาฬีสะสะหัสสะเก
วีสะติสะตะสะหัสสานิ นะมามิ สิระสา อะหัง
เตสัง ธัมมัญจะ สังฆัญจะ อาทะเรนะ นะมามิหัง
นะมะการานุภาเวนา หันตฺวา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโตฯ

หมายเหตุ พยัญชนะใดที่มี (.) ให้ออกเสียงได้เพียงครึ่งเสียง คือออกเสียงเร็วและเบา

มงคลสูตร

สูตรว่าด้วยมงคลชีวิต ๓๘ ประการ ใช้สวดเพื่อเสริมสิริมงคล

อะเสวะนา จะ พาลานัง ปัณฑิตานัญจะ เสวะนา
ปูชา จะ ปะชะนียานัง เอตัมมังคะละมุตตะมังฯ
ปะฏิรูปะเทสะวาโส จะ ปุพเพ จะ กะตะปุญญะตา
อัตตะสัมมาปะณิธิจะ เอตัมมังคะละมุตตะมังฯ
พาหุสัจจัญจะ สิปปัญจะ วินะโย จะ สุสิกขิโต
สุภาสิตา จะ ยา วาจา เอตัมมังคะละมุตตะมังฯ
มาตาปิตุอุปัฏฐานัง ปุตตะทารัสสะ สังคะโห
อะนากุลา จะ กัมมันตา เอตัมมังคะละมุตตะมังฯ
ทานัญจะ ธัมมะจะริยา จะ ญาตะกานัญจะ สังคะโห
อะนะวัชชานิ กัมมานิ เอตัมมังคะละมุตตะมังฯ
อาระตี วิระตี ปาปา มัชชะปานา จะ สัญญะโม
อัปปะมาโท จะ ธัมเมสุ เอตัมมังคะละมุตตะมังฯ
คาระโว จะ นิวาโต จะ สันตุฏฐี จะ กะตัญญุตา
กาเลนะ ธัมมัสสะวะนัง เอตัมมังคะละมุตตะมังฯ
ขันตี จะ โสวะจัสสะตา สะมะณานัญจะ ทัสสะนัง
กาเลนะ ธัมมะสากัจฉา เอตัมมังคะละมุตตะมังฯ
ตะโป จะ พรัหมะจะริยัญจะ อะริยะสัจจานะ ทัสสะนัง
นิพพานะสัจฉิกิริยา จะ เอตัมมังคะละมุตตะมังฯ
ผุฏฐัสสะ โกละธัมเมหิ จิตตัง ยัสสะ นะ กัมปะติ
อะโสกัง วิระชัง เขมัง เอตัมมังคะละมุตตะมังฯ
เอตาทิสานิ กัตฺวานะ สัพพัตถะมะปะราชิตา
สัพพัตถะ โสตถิง คัจฉันติ ตันเตสัง มังคะละมุตตะมันติฯ

รัตนสูตร

สูตรว่าด้วยการพรรณนาคุณของพระรัตนตรัยใช้สวดเพื่อขับไล่
เสนียดจัญไร โรคภัยไข้เจ็บ ภูตผีปีศาจ

ยังกิญจิ วิตตัง อิธะ วา หุรัง วา
สัคเคสุ วา ยัง ระตะนัง ปะณีตัง
นะ โน สะมัง อัตถิ ตะถาคะเตนะ
อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ
ขะยัง วิราคัง อะมะตัง ปะณีตัง
ยะทัชฌะคา สักฺยะมุนี สะทาหิโต
นะ เตนะ ธัมเมนะ สะมัตถิ กิญจิ
อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ
ยัมพุทธะเสฏโฐ ปะริวัณณะยี สุจิง
สะมาธิมานันตะริกัญญะมาหุ
สะมาธินา เตนะ สะโม นะ วิชชะติ
อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ
เย ปุคคะลา อัฏฐะ สะตัง ปะสัฏฐา
จัตตาริ เอตานิ ยุคานิ โหนติ
เต ทักขะเณยยา สุคะตัสสะ สาวะกา
เอเตสุ ทินนานิ มะหัปผะลานิ
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ

เย สุปปะยุตตา มะนะสา ทัฬเหนะ
นิกกามิโน โคตะมะสาสะนัมหิ
เต ปัตติปัตตา อะมะตัง วิคัยหะ
ลัทธา มุธา นิพพุติง ภุญชะมานา
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ
ขีณัง ปุราณัง นะวัง นัตถิ สัมภะวัง
วิรัตตะจิตตายะติเก ภะวัสมิง
เต ขีณะพีชา อะวิรุฬหิฉันทา
นิพพันติ ธีรา ยะถายัมปะทีโป
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ
ยานีธะ ภูตานิ สะมาคะตานิ
ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข
ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปูชิตัง
พุทธัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุฯ
ยานีธะ ภูตานิ สะมาคะตานิ
ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข
ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปูชิตัง
ธัมมัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุฯ
ยานีธะ ภูตานิ สะมาคะตานิ
ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข
ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปูชิตัง
สังฆัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุฯ

ปัญญาที่แจ้งจริงเกิด "การมีสติในทุกๆ อิริยาบถ" การฝึกปฏิบัติของท่าน ต้องเริ่มขึ้นทันทีที่ท่านตื่นนอนตอนเช้า และต้องปฏิบัติติดต่อกันไป

ผู้ที่เข้าถึงธรรมได้อย่างแท้จริงแล้ว ท่านจะอยู่เหนือกิริยาอาการภายนอกทุกๆอย่าง ที่ท่านทำก็มีแต่การอ่อนน้อมถ่อมตน ทั้งนี้ก็เพราะว่า ท่านพ้นจากความเห็นแก่ตัวเสียแล้ว

พระโพธิญาณเถร (ชา สุภทฺโท)

รายนามผู้บริจาคทรัพย์สร้างย่ามถวาย พระสังฆาธิการ
ในงานพระราชทานเพลิงศพ พระครูนนทกิจารธรณ์
(หลวงพ่อแส อินฺทชฺโก อดีตเจ้าอาวาสวัดบางพูดใน)

SB Furniture (ในนามบริษัทสักทอง(ไทย) จำกัด
คุณผดุง-คุณสิริลักษณ์ แช่มวงษ์ จ.อ.อาณัติ-คุณวรวรรณ แช่มวงษ์
คุณมนู-คุณจำเนียร กลิ่นขจร จ.ส.อ.จริยะ-คุณจิราวรรณ สายสุทธิ
คุณสิทธิชัย-คุณปภินวิทย์ สายสุทธิ อาจารย์ บุญเสริม-คุณจงกล สมสุข
คุณสำลี่ นาคชำนาญ ร.ต. มนตรี พวงคุ้มชู
คุณกันต์ดนย์-คุณวิไลวรรณ-ด.ญ.อิสรีย์ ชูแสง คุณเฉลา-คุณปริศนา เกษร
คุณณรงค์-คุณวิไลวรรณ เกษร คุณปรีชา-คุณเจริญพร จันทร์แดง
คุณสุชาติ-คุณอนุรีย์ แตงจุด ครอบครัว ปลั่งกมลชัย-ปลั่งกมลดิษ์
คุณจารุวรรณ แพฟื้น คุณสิงห์-คุณสมัย-คุณอนุสรย์ อยู่แดง
คุณย่ารด ร้อยผึ้ง คุณบุญมา-คุณประภา ชุ่มชาติ
คุณกัลยานี รอดแก้ว คุณชูชาติ-คุณมนัสนันท์ ศรทอง
คุณมาลี่ คงสวัสดิ์ คุณสนิท ต่ายบางกรูด
คุณไสว คุณหอมทอง คุณเฉลิม จันทเพชร คุณธาณี รวยบุญส่ง
คุณโสภณ เสริฐสอน คุณประทีป แก้วพลอย
คุณสมพงษ์ คุณละเมียด นาคน้อย คุณไว ชุ่มชาติ คุณจำลอง นกออก
คุณสัมพันธ์ ประสาททอง คุณชวนพิศ บุญเรือน คุณทองใบ ฉิมเมือง
คุณดวงกมล บุญเรือน คุณธงชัย-คุณบรรจง ทองดาษ คุณลำพวน ธูปแก้ว
คุณปุนยนุช-คุณไพโรจน์ คุ้มอิ่ม คุณป้าสละ-คุณช่อผกา รัตนเสถียร
พ.ต.ทวี ชี่ระสิทธิ์ คุณสุนีย์ ทัดบัวขำ คุณหนูยิ้ม มงคลสุกลน์
คุณวัชระ ตาสอน คุณละมูล จันทร์แดง คุณพรกมล คงเย็น
คุณแม่อรุณี เรืองนนท์ คุณสุนันทา เฉยเพิ่รช คุณสัมฤทธิ์ เฉยเพิ่รช

พระแสวง ปัญญาวชิโร คุณทองใบ ชุ่มชาติ คุณพิศาล อินชูรัญ
คุณวรรณา ปลื้มสะไชย คุณสุทัศ สีสิทธิ์ คุณชูศรี ป้อมพรหม
คุณวิทูรย์-คุณพรทิพย์ เผือกยิ้ม คุณชุ่ม-คุณสมใจ เง่อสังข์
คุณณัฐพงษ์ พิมพ์แก้ว-นางสาวยุภาพร อุทิศให้คุณทศพร เจาะสุนทร
ด.ร.มโหสถ-ด.ร.สมพร ปิ่นโตชา และครอบครัว
น.ส.ไพรินท์ มาแย้ม ครอบครัวคุณมาลัย เง่อสังข์ คุณประไพ วิริยุตศิลป์
คุณทนง-คุณสุภา กลั่นกลาย คุณสมประสงค์-คุณลำภา บังทา
คุณป้าจำลอง สะริจันทร์โท จ.ส.อ.ปราณี-คุณชลอ คณานับ
คุณสุเทพ วราภรณ์-น.ส.พรทิพา ลาวัลย์วิวัตน์ คุณสุรชัย พร้อมแก้ว
คุณชอบ-คุณเป้า-คุณตู่ จันทร์แดง คุณจอม-คุณมาลัย บูชา
คุณจินตนา ปี่เพราะ คุณแม่ทองเจือ นิ่มสวัสดิ์ คุณสงวน เต๊ะอั้น
คุณลัดดา-คุณสิทธิพร สัมฤทธิ์ คุณน้อย พ่วงแดง คุณสวย ปราบราบ
คุณบุญเลี่ยม พลทะกลาง คุณอาหมวย
คุณสุนันท์ เพี่ชรัตน์ และครอบครัว อุทิศให้คุณพ่อสุพรรณ-คุณแม่แม้น เต๊ะอ้วน และคุณแม่จำลองพี่น้อยหน่า เพี่ชรัตน์
คุณแถม-คุณธิดารัตน์ หล่อทอง คุณสุวรรณา บุญสุข และครอบครัว
อุบาสกอุบาสิกา วัดบางพูดใน ครอบครัว จ.ส.อ.คนึ่ง พ่วงพลับ
พระสุชาติ สุชาโต อาจารย์ วุธ
คุณปู่ คันทรง-คุณย่าสมจิตต์ แสงกระสินธุ์ คุณปัทมาพร มาประดิษฐ์
คุณนา อุทิศให้นายอภิชาติ เนตกุล คุณชุนน้อย แซ่คู
คุณสุมิตร-คุณสุพัฒน์ ชูชีพ อุทิศให้คุณพ่อสุพรรณ-คุณแม่แม้น เต๊ะอ้วน
คุณภิรมย์-คุณนิยม-คุณจิระวัฒน์-คุณอะณิชา-ด.ช.วิรัฐศรัญ จันแก้ว
คุณจำเริญ ยังประภา ดร.มโหสถ และ ดร.สมพร ปั่นโภชา และครอบครัว
คุณพิมพ์ประภา จียาศักดิ์

เจ้าภาพสวดพระอภิธรรม พระอาจารย์แส
วันที่ ๘ มี.ค. ๒๕๕๗-๒๕๕๘

ร้านยิ่งเจริญคาราโอเกะ
คุณอาภัสรา คลีนิกทันตกรรม ปากเกร็ด
คุณกัญญา ฟักสังข์
คุณธานี รวยบุญส่ง
คุณย่าสมจิตร-คุณปู่คันทรง แสงกระสินธุ์
คุณปู่กลิ้ง แก้วสะพานและญาติ
คณะสงฆ์ จ.นนทบุรี
คณะสงฆ์ วัดเกาะพญาเจ๋ง พร้อมด้วยอุบาสกอุบาสิกา
คุณจันทร์เพ็ญ หิ่มสาใจ พร้อมบุตรธิดา
คณะครูโรงเรียนวัดบางพูดใน และสถาบันการเงินปากเกร็ด
แม่ชีเสงี่ยม-คุณสมศรี-คุณสมศักดิ์ พร้อมครอบครัวกลัดเกิด
ตระกูล เถื่อนโต๊ะ
จ.อ. สุวรรณ ศาสน์นันท์ (คณะศิษย์บรรเลงดนตรีไทย)

รายนามผู้ถวายพวงหรีด

คณะสงฆ์วัดบ่อ
สุริยาหีบศพ
คุณวิชัย บรรดาศักดิ์ (นายกเทศมนตรีนครปากเกร็ด)
คุณวิรัตน์ บรรดาศักดิ์ (รองนายกเทศมนตรีนครปากเกร็ด)
พ.ต.อ.ธงชัย เย็นประเสริฐ (นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี)
พ.ต.อ.เอนก-พ.ต.ต.หญิง กมลวรรณ ไพรศรี
ส.จ.สุวิศิษฏ์ พงศ์ภรณ์ปภานุ (สมาชิกบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี)
คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดบางพูดใน

ประธานคณะกรรมการชุมชนปากเกร็ดร่วมใจ ๗
อุบาสกอุบาสิกาวัดบางพูดใน
คณะสงฆ์วัดเกาะพญาเจ่ง
ส.จ.ทองใบ เสริฐสอน (สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี)
คุณโรจนันทร์ วงศ์สงเคราะห์ (เลขาอดีต ส.ส.เจริญ นนทสิทธิ์)
ส.ท.ยุทธนา จิตรบรรเทา
คุณปู่กลิ้ง แก้วสะพาน (พร้อมครอบครัว)
คุณประกอบ-คุณประวิง ปานหลิม
คุณกัญญา ฟักสังข์ พร้อมครอบครัว
คณะครูโรงเรียนวัดบางพูดใน
คุณสมนึก โตสิงข์ (ประธานหมู่บ้านชุมชนวัดบางพูดใน (ที่นาวัด) และคณะกรรมการ)
คุณธนะสิทธิ์ ศิริวรธรรม (ผู้อำนวยการโรงเรียนปากเกร็ด)
คุณธนินพร อ่อนละออ (ประธานชุมชนการเคหะ)
คณะสงฆ์วัดบางพูดใน
ร้านสิทธิโชค สโตร์ (ปากทางซอยวัดกู้)
คณะกรรมการวัดบางพูดใน
ร.ต.จิตต์-คุณทองเจือ พุกอาษา
คุณป้าแหม่ม แก้วสะพาน (พร้อมครอบครัว)
คุณสมจิตร สองเมือง (พร้อมครอบครัว)

ตาลปัตร 20 อัน 1,200.-	=	24,000.-
ผ้าไตรถวายพระพิธี 20 ผืน 1,000.-	=	20,000.-
ย่าม 30 ใบ 300.-	=	9,000.-
หนังสือที่ระลึก 300 เล่ม 20.-	=	10,000.-
รวมเป็นเงิน	=	63,000.- (หกหมื่นสามพันบาท)

ซุ้มอาหาร กระเพาะปลา
ลอดช่อง 1 ซุ้ม (ในนามบริษัทสักทอง (ไทย) จำกัด

ด้วยผลานิสงส์
อันพึงบังเกิดจากการจัดพิมพ์หนังสือสวดมนต์นี้
ขอกราบนอบน้อมถวาย
เพื่อเทอดทูนบูชาพระคุณ
พระครูนนทกิจจาภรณ์ (หลวงพ่อแส อินฺทจกฺโก)
เนื่องในงาน
พิธีพระราชทานเพลิงศพ
ณ เมรุวัดบางพูดใน
ต.ปากเกร็ด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี
วันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘